

INNFANGING OG AVLIVING AV HJEMLØSE KATTER I NORDKISA

Jeg leser i Romerikes Blad at ordføreren i Nordkisa i ukene 43/44 skal sette opp kattefeller rundt omkring i Nordkisa for å fange og avlive såkalte "villkatter".

Villkatter er en egen katterase som ikke finnes i Norge med unntak av det store kattedyret gaupa. De såkalte "villkatter" er katter og avkom av disse som har kommet bort fra eier på ulike måter og har blitt hjemløse. Disse hjemløse kattene og avkommet vil, dersom de ikke er kastrerte, føde mange kattunger som lider en langsom og pinefull død av sult, kulde og sykdommer.

I utgangspunktet er det ikke lov å fange inn og avlive andres katter verken på egen grunn eller på andres. **Det er først dersom kattene er så syke at de ikke kan bli friske igjen, samt dersom katter lider ved at ingen tar dyrevernmessig ansvar for dem, at avliving hos veterinær kan utføres.**

Avlivingsaksjonen i Nordkisa har blitt varslet ved oppslag, og katteeiere har blitt bedt om å merke sine katter eller holde sine katter inne i innfangingsperioden.

Dersom aksjonen skal gå riktig for seg, må følgende hensyn bli ivaretatt:

Varsling til katteeiere må skje minst to uker før innfangning skal skje, og varsling skal skje med ukentlig annonsering i lokalavisen og ved oppslag på steder der folk ferdes.

Katter som fanges, må bringes til veterinær. ID-merkete katter skal bringes tilbake til eierne, eller eierne skal varsles.

ID-merking av katt skjer ved øretatovering og microchip utført hos veterinær. Øretatovering er synlige tall i kattens øre, mens en microchip er usynlig under huden og kan leses av med en scanner hos veterinær. Halsbånd med telefonnummer er ikke godkjent som offisiell merking fordi et halsbånd lett kan falle av eller bli fjernet av mennesker.

Katter som blir fanget i feller opptrer på ulike måter. Distriktsveterinær Støverud sier til avisen at han lett kan se forskjell på en eid katt og en hjemløs katt (kalt "villkatt"). Det er ikke mulig å se forskjell på en eid katt eller en hjemløs katt når disse blir fanget. Sjokket ved å bli fanget får de fleste katter til å bli redde og aggressive. De mest redde og aggressive i en slik situasjon er faktisk de opprinnelig tillitsfulle og eide kattene. Derfor bør distriktsveterinæren observere en fanget katt meget lenge for å kunne avgjøre om dette er en eid katt. Den eneste måten distriktsveterinæren med sikkerhet kan finne ut om en katt er eid eller ikke etter å ha fanget den, er å dope den ned og undersøke om den er scannet/øretatvert eller lese av telefonnummer på et eventuelt halsbånd. Jeg er derfor redd for at de som ikke har merket kattene sine på noen måter, kan risikere at deres katter blir avlivet. For å unngå dette ber jeg om at innfangingsaksjonen gjøres bedre kjent og utsettes til katteeiere har fått merket sine katter.

Hjemløse katter er en dyreverntragedie som rammer Nordkisa som andre steder i landet.

Hovedårsaken til hjemløsheten er katteeiere som ikke sørger for å kastre og ID-merke sine katter fra 6 måneders alder, samt forlater sine katter med vilje. Det finnes noen få mennesker som bryr seg og hjelper disse kattene. Resultatet blir at enkeltmennesker, som har fulgt lovens plikt til å hjelpe, ender opp med flere katter enn de kan makte økonomisk. Det offentlige, som har plikt til å hjelpe, bryr seg ikke. Den som hjelper sitter alene igjen med ansvaret og utgiftene til å hjelpe kattene og ender opp med et økonomisk og praktisk ansvar som er umulig å leve med. Først når situasjonen er tilspisset, kommer det offentlige på banen med sin "hjelp" som betyr å drepe kattene.

Den som er glad i sin katt sørger for å få den kastrert/sterilisert og merket. Stortinget besluttet den 3. juni 2003 at norske katter skal merkes. Påbudet trer i kraft i 2005. Obligatorisk merking vil føre til at flere hjemløse katter kan forenes med sine eiere.

Bodil Eikeset, leder Norsk Huskattforening